

SLUČAJ ARGENTINA

JATAK SRPSKIH BEGUNACA

U zemlji gaučosa uhapšeni su Milan Lukić i Nebojša Minić. Pre toga ovde su se skrivali Milan Stojadinović i vojvoda Jovović

Ministarstvo unutrašnjih poslova Srbije pokrenulo je istragu o tome kako je haški optuženik Milan Lukić, vođa paravojnih jedinica Beli orlovi i Osvetnici, došao do originalnog pasoša Srbije i Crne Gore na ime Goran Đukanović. Policija će,

Haški tribunal je 1998. godine protiv Milana Lukića, brata Sredoja, kao i još dvojice pripadnika "Osvetnika" podigao optužnicu zbog zločina protiv čovečnosti i kršenja zakona i običaja rata. Nakon podizanja optužnice, braća Lukići su, uprkos

prateći kretanje Milana Lukića i način na koji se obreo u Argentini, pokušati da rekonstruiše mrežu osoba koje skrivaju ili pomažu u skrivanju haških optuženika.

Stručnjaci za bezbednost iz Beograda, međutim, smatraju da MUP Srbije neće uspešno okončati ovaj posao, jer je Milan Lukić bio saradnik srpske tajne policije. A služba državne bezbednosti ne dozvoljava da se njene tajne otkriju.

Milan Lukić je uhapšen u Buenos Ajresu, nakon povratka sa aerodroma, gde je išao da sačeka suprugu i kćerku. Imao je iznajmljen stan u luksuznoj četvrti grada pod nazivom Rikoleta, a prema nekim podacima, kod njega u stanu je pronađena suma od 250 hiljada evra.

NOVA BIOGRAFIJA

Sam Lukić je pred sudom u Buenos Ajresu priznao da je u Argentinu ušao iz Brazila sa pasošem SCG na ime Goran Đukanović. Ovaj pasoš izdat je u Sremskoj Mitrovici, i proglašen nevažećim, jer je ukraden u Budvi.

poternici, često vidani u Obrenovcu, a povremeno i u Višegradu.

U Argentini je, pre 4 meseca, uhvaćen i Nebojša Minić, pripadnik paravojne formacije "Munje". Argentinske vlasti pratile su ga tri meseca na osnovu dojave američke organizacije Hjuman rajts vođ da je možda umešan u ratne zločine. Minić je rodom iz Peći, ima 40 godina i nadimak Mrtvi. Pretpostavlja se da se to desilo između 1991. i 1996. godine tokom kojih je Minić bio na ratištima u Hrvatskoj i Bosni. Prema rečima Nataše Kandić, Minić je najodgovorniji za ubistvo šestočlane porodice Baljaj, izvršeno 12. juna 1999. godine. U trenutku hapšenja, Minić je imao pasoše na imena Goran Petrović i Vlada Radivojević Savić.

Novinari su posetili Minića u bolnicu u Mendozi, gde se leči od side. Minić, koji po telu ima brojne tetovaže, istetovirao je na grudima reč "mrtvi". Predstavnik policije u Mendozi Omar Peres Boti saopštio je da je Minić iz Bolivije preko Čilea došao u septembru 2003. u Mendozu, gde je imao više prodavnica i živio s

SRBI MOREPLOVCI

Useljavanje Srba u Južnu Ameriku počelo je krajem prve polovine XIX veka nakon što su zemlje ovog dela sveta stekle nezavisnost. Prvi srpski doseljenici bili su mornari, iz Boke Kotorske i Dalmacije, koji su na brodovima, pod raznim zastavama, stigli do južnoameričkih obala. Na tlo Južne Amerike prvi je stupio Dubrovčanin, Brazilije Braseljić.

Posle 1945. godine emigracija Srba u Argentinu svela se na političke emigrante i raseljena lica. Do 1957. godine u Argentinu je ušlo najmanje 14.200 emigranata iz Jugoslavije, a prema popisu stanovništva iz 1960. godine ta cifra je dostigla 36.661 lice.

U to vreme, dve političke ličnosti, koje su pre i u toku Drugog svetskog rata bile značajne u Jugoslaviji, Milan Stojadinović i Ante Pavelić, našle su utočište u Argentini. Dve godine kasnije, Stojadinović je pokrenuo list "El ekonomista", u kome je saradivao i slavni pisac Miloš Crnjanski.

U glavnom gradu uspešni su bili samo brodovlasnici, braća Nikola i Miho Mihanović i par ljudi njima privrženih, jer su kod braće bile koncentrisane konzularne obaveze, ali i privilegije Beča. U provinciji, srpski doseljenici su bili poljoprivrednici, najviše u okolini Santa Fea i u Patagoniji, gde su se bavili stočarstvom. Zbog velike udaljenosti taj srpski "puk" nije mogao značajnije da učestvuje u radu jugoslovenske kolonije.

Temelji pravoslavlja u Argentini postavljeni su među srpskim iseljenicima tek posle Drugog svetskog rata. Prva crkveno-školska opština i pravoslavna crkva Rođenje Presvete Bogorodice, koja je najpre bila smeštena u privatnoj kući jednog doseljenika, građena je od 1986. i osveštana decembra 1995. godine. Inicijativu je dao prota Radojica, a gradio je protosinđel Dositej Motika, zajedno sa predsednikom opštine, Jovanom Vučkovićem i parohijanima dr Borom Avramovićem, Nadom Milović i Miloradom Žičićem i porodicama Adamović, Marić, Babić, Marjanović, Radiš, Radić. Podršku su dali i mitropolit Dositej, zatim episkop Mitrofan i Patrijaršija iz Beograda. Novi hram je kopija crkve kralja Milutina iz manastira Studenica. Kitori hrama su dr Borivoje Avramović i Ljubica Adamović, a porodica Avramović je odlikovana i ordenom Svetog Save prvog reda.

U argentinskoj pokrajini Đako ima nekoliko hiljada Srba: u Močagaju, Rezistenciji, Montenegrinu, Korijentesu i Sanzpenji. U nevelikoj crkvi Sveti Nikola službuju otac Savo i otac Nikola. Parohiju od oko 350 parohijana i crkveno-školsku opštinu, pored prota, vodi i predsednica Darinka Nikčević, veoma ugledna Srpkinja u ovoj pokrajini.

Posle Drugog svetskog rata, srpski iseljenici u Argentini formirali su i Srpsko kulturno društvo Sveti Sava, koje je vodio Drago Vukojić. U provinciji Santa Fe radio je i Jugoslovenski pravoslavni centar, čiji je predsednik bio Mitar Gvozdrenović, dok je Jugoslovensko društvo "Njegoš" vodio Danilo Marković. Znamenito ime u argentinskoj kulturi bila je prevodilac Silvija Monros-Stojaković, potomak Salvadora Dalija i profesor Rade Ubavić sa Jelskog univerziteta Harim Bingam, koji je u Andima otkrio grad Maču Piču, poslednje skrovište Inka pred najezdom španskih osvajača. Beogradski inženjer dr Ubavić je govorio sedamnaest jezika, bio je veliki prijatelj Inka i autor knjiga "Hram Boga Sunca", "Manastir Sunčevih nevesti" i "Blago Inka". Živeo je u Buenos Airesu, a umro je u Beogradu 1964. godine.

jednom Argentinkom.

Beogradski advokat Borivoje Borović naglašava da je Lukić u skrivanju i prebacivanju za Argentinu sasvim sigurno imao podršku nekoga iz države:

- Ne čudi me što je pronađen

u Argentini, jer je ta zemlja uz Južnoafričku Republiku još od perioda posle Drugog svetskog rata najpogodnije utočište za raznorazne kriminalce.

Boža Spasić, bivši inspektor SDB Jugoslavije, svedoči da je

tajna policija svojim saradnicima davala pasoše na lažna imena, da bi se skrivali u inostranstvu i da bi gradili svoju novu biografiju. I Lukić, i Minić su se predstavljali kao biznismeni, koji su u Južnu Ameriku ušli preko Južnoafričke republike.

ZEMLJA ZABORAVA

Decenijama je Argentinina bila sigurno utočište za srpske begunce, emigrante, ali i ratne zločince iz Drugog svetskog rata. U Argentini su se od ustaša skrivali Ante Pavelić, poglavnik NDH i Ivo Rojnica, komandant logora u Dubrovniku, kog SCG i danas potražuje od ove države.

Posle bekstva iz Hrvatske 1945. godine, Rojnica se skrasio u Argentini, gde se krio pod imenom Ivan Rajčinović, a u javnost je dospelo posle posete Tuđmana Argentini 1990. godine. Hrvatski vrhovnik je Rojnčinu ubijanje i proterivanje Srba i Jevreja iz Dubrovnika 1941. godine, posle osamostaljenja Hrvatske 1991. godine nagradio titulom hrvatskog "veleposlanika" u ovoj latinoameričkoj zemlji.

Poznati hrvatski "lovac" na ratne zločine iz drugog svetskog rata Alen Budaj iz Požege, otkrio je u Argentini i trag Milivoju Ašneru, ustaškom zlikovcu odgovornom za smrt velikog broja Srba i Jevreja u Slavoniji. Zločini Ive Rojnice i ustaša u Dubrovniku 1941. godine bili su inspiracija Lordanu Zafranoviću da krajem osamdesetih godina snimi film "Okupacija u 26 slika". Od strane nove HDZ vlasti, koja je osamostalila Hrvatsku 1991. godine, film je negativno ocenjen i poznati hrvatski režiser Zafranović je do danas nepoželjan u Zagrebu.

Odbegli poglavnik NDH Ante Pavelić se posle 1945. u Argentini skrivao 11 godina. Od ukradenog zlata u Hrvatskoj poglavnik je sebi i svojoj porodici sagradio jednu modernu vilu u mestu zvanom Loma de Palomar, provinciji Buenos Ajresa. Titova vlada je 1951. godine zahtevala izručenje

Pavelića jer je imala pouzdane informacije da je cilj njegovog bekstva iz

Evrope bila prestonica Argentine. Međutim, Peronova vlada je ovaj zahtev

odbila s obrazloženjem da njihove

Nastavak na strani 32